

Zpěvník

Hoboes & bratři Ryvolové

Obsah:

Hoboes - Bál v lapáku	2	Hoboes - Robinson Black	14
Hoboes - Bedna od whisky	3	Hoboes - Rychlé šípy	15
Hoboes - Cesta na Island	4	Hoboes - Samota	16
Hoboes - Hejno vran	5	Hoboes - Sedmáct dnů	17
Hoboes - Hobo	6	Hoboes - Song abonenta jihozápadní dráhy	18
Hoboes - Island	7	Hoboes - Tak už mi má holka mává	19
Hoboes - Já jsem tak línej	8	Hoboes - Tereza	20
Hoboes - Jarní kurýr	9	Hoboes - To zatracený vedro	21
Hoboes - Letokruhy	10	Hoboes - Vodjíždím	23
Hoboes - Loudavý návraty	11	Hoboes - Ze všech chlapů nejšťastnější chlap ...	24
Hoboes - Mrtvej vlak	12	Hoboes - Zvláštní znamení touha	25
Hoboes - Noc královny Kristýny	13		

Hoboes - Bál v lapáku

Hej, ^Cřekni nám, mládenče, ^Fvodkud sem ^Cjdeš,
že smutný máš voči a ^{D7}jak tráva ^Gschneš,
vždyť ^Cty sem k nám ^{Bb}patříš jak ^{G#}žádnej ji ^Gnej,
jsou ^Cnás tu tři stovky, kaž ^Gdej nevin ^Cnej.

®: /:Jó, ^Fvzala to voda a ^Cživot jde dál,
^Gdneska maj muklové v ^Clapáku bál. :/

Já předloni do Friska vagónem jel
a na střeše hezoučkej flíček jsem měl,
ten brzák, co přišel, moc vošklivě řval,
tak drcnul sem do něj a čert si ho vzal.

Já dostal jsem žízeň a whisky chtěl pít
a splet' jsem si cestu a do banky vlít',
leč v sejfu jsem nenašel kořalky hlt,
chudáček pokladník měl z toho smrt.

®:

Já vod mládí už jsem zapomnětlivej,
tak poslyšte, mládenci, příběh tklivej,
jak jsem měl posledně vošklivej pech,
když jsem mu zapomněl kudlu v zádech.

Já farao jednou jsem v salónu hrál
a byl sem dost špatnej, ten chlap se mi smál,
a to neměl dělat, měl mizernej den,
von zvostal tam ležet a já přišel sem.

®:

Já, věřte mi nebo ne, jsem nevinnej,
za všechno může můj ksicht zločinnnej,
že kradu prej koné, to bídná je lež,
když běžet chceš se mnou, tak, koníčku, běž.

Jó, láska je, mládenci, moc hezká věc,
jeden jen kejvne a hned spadne klec,
milovali jsme se pěknějch pár let,
pak jsem mu hodila do kafe jed.

®:

Řekni nám mládenče....

®:

Hoboes - Bedna od whisky

Ami Dneska už mě **C** fóry ňák **Ami** nejdou přes **E7** pysky,
Ami stojím s dlou **C** hou kravatou **Ami** na bedně **E7** od whis **Ami** ky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč.
Tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

G#,A, G#,A

®: **A** Tak kopni do tý **D** bedny ať **E** panstvo **A** nečeká
jsou dlouhý schody **D** do nebe a **E** štreka dale **A** ká.
Do nebeskýho **D** báru já sucho v **E** krku **A** mám.
Tak kopni do tý **D** bedny ať **E** na cestu se **A** dám. **Ami**

Mít tak všechny brdny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem
a chlastal bych tam Ben.

®: Tak kopni do tý bedny ...

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svoji whisky pít.
Nemusel si dneska na krku laso mít.

®: Tak kopni do tý bedny ...

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.
®: Tak kopni do tý bedny ...

Až kopneš do tý bedny jak se to dělává
v krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti janom krok.
Má to smutnej konec a whisky ani lok.
®: Tak kopni do tý bedny ...bedny.

Hoboes - Cesta na Island

®: ^C Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět ^G islandskej kraj,
mý šedivý vlasy mi ^D za pravdu ^G daj'.

Až ^G někdo ti, hochu, vo ^C Islandu řekne,
svým ^D koltem ho přikrej a ^G buď na ^C něj ^G zlej,
kdo slovíčko dobrý vo ^C tom kraji cekne,
je ^D dočista blázen, a ^G ty se ^C mu ^G směj.

Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.

A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnalो divokejch krav.

Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,

to ubohejch trempířů
přízraky jdou.

Tak zašel tam jeden a
ztratil se druhej
a ze skály padal a
příšerně řval
a veselej Davy byl do
rána tuhej,
až zvostal jsem
samotnej uprostřed
skal.

Já za chvíli zdechnu,
jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc
dobře to vím,
a islandskej ďábel už
prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já
vodejdu s ním.

Ač není tu žádnej, kdo
pro mě by plakal,
já jedinou radu chci
nakonec dát,
kdyby vás někdo do
Islandu lákal,
tak voprátku na krk a
poslat ho spát.

Hoboes - Hejno vran

^C Když nad pasekou vzlétne ^F hejno vran,
hejno vran, ^C hejno vran,
a léta pyl je dávno ^F vyprodán,
^G podzim se hlásí chladem ^C jasných ran.
Tím ránem prochází se ^F sám a sám,
^G kdo městu dávno sbohem ^C dal.

®: A tak se toulá trávou ^{E7} spálenou,
neví, jak rozloučit se ^{Ami} s létem,
dívá se na krajinu ^F vzdálenou,
^G které dal celý život ^C svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě znám,
i když už podzim přichází.

®: A tak se touláš....

Hoboes - Hobo

G7 Já nechci bejt **C** sám, když koleje **Emi** duní
a temná **Dmi** noc do **G7** dále ubíhá, **G+**
C co z toho k sakru mám, že znám plno **Emi** vůní
dalekejš **Dmi** cest, **G7** pohledy v očích **C** mám.
Tak co z toho **F** mám, že mám v srdci **Ami** touhu
jenom se **F** mrknout za nejbližší **G** strouhu, **G+**
já často **C** šněroval svý toulavý **Emi** boty,
musí to **Dmi** bejt, můj **G7** vlak má zele **C** nou.

®: **C** Tmou nákladní vlak **Bb** těžce **G7** duní,
v **C** mejch uších jenom **Bb** vítr **G** šumí,
C kraj kolem trati **F** spí, **C** jen mašinfíra **G** bdí. **G+**
C Má ruku na rych **Bb** loštní **G7** páce,
C má topič plný **Bb** ruce **G7** práce
C já si na nápravě **F** zpívám
C píseň, **Ab** v které **G7** vlaky **C** hřmí. **G+**

Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
necejtiš chlad, nohy tě nezebou.
Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšťala řve a tunel před tebou.
Tak co z toho mám, že znám celý státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

®:

Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodněj dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už
nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě zbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

®:

Hoboes - Island

G Má zem je **Emi** krásná jako **Hmi** stín červe **C** ných **D7** boro **G** vic,
tam, kde je **Emi** Island, hoří **Hmi** den jako **C** knot vosko **H7** vic,
Emi hřímá zemí **H7** fjordů seve **Emi** rák,
C má země **Ami** zpívá jako **H7** pták, **D7**
G vím, že je **Emi** příliš vzdále **Hmi** ná, vzdále **C** ná, **D7** vzdále **G** ná.

Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střílkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.

Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už odvál všechn dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

Hoboes - Já jsem tak línej

Ami Dole pod álejí, **F** kousek od kolejí
G sametovej flíček **C** mám,
Ami oblaka si plavou, **F** kus drnu pod hlavou,
G panebože, já se **C** mám,
Dmi támhle za smetištěm **Ami** jako mraveniště
F šedý město rámu **E** sí,
Ami ať si nohou trhne **F** ten, kdo z města zdrhne,
D7 poslouchat ho nemu **G** sí.

®: Jó, **C** já jsem tak **Dmi** línej, tak **G** překrásně **Ami** línej,
a **Dmi** nejhezčí **F** na tom, že **D7** nechci být **G** jinej,
jó, **C** to se to **Dmi** válí, když **G** sluníčko **Ami** pálí,
Dmi za to mě **F** veřejnost **G** nepochvá **C E** lí.

Uspěchanej pane, co se s váma stane,
až budete v důchodu,
v pozlacený kleci bývá plno věcí
a funění do schodů,
žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
měl bych pro vás dobrej tip:
co vám, sakra, brání válet se na stráni
a bejt na tom mnohem líp.

®:

Hoboes - Jarní kurýr

C Dunění kopyt **F** večer slýchá **C** vám,
údolím jarní **Emi** kurýr jede k **E7** nám
v peře **Ami** jíh řeka **G** zvoní a **F** jarem vítr **E7** voní
přijíždí **Ami** dí jarní **G** kurýr **F** dobře **E** ho **Ami** znám
Ami Ví, celej **G** kraj to ví,
F veze k nám **G** jaro v **F** brašně **E7** sedlo **Ami** vý.

Už zase jdou krajem vánky voňavý,
obouvám svoje boty toulavý.
Dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví.
Mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou nad hlavou.
Musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlápám cestu domů jarní trávou.
Víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Hoboes - Letokruhy

Emi Svět je plnej **Gdim** dobřejch kamará **H7** dů,
neznám zemi, kde by nebyl **Emi** tramp **C, H7**
Emi od Viktori **Gdim** inejch vodo **H7** pádů
přes Island do argentinských **Emi** pamp.
Do **E7** světa když kamarádi **Ami** míří
D mají v očích touhu prokle **G** **H7** tou
Emi dálka jejich **Gdim** bolest neus **H7** míří
nosí v sobě kletbu stale **E** **E6** tou.

®: Jak **E** letokruhy **E6** na kanadskejch **E** sosnách **E6**
E sedí kolem **E6** ohňů večer **H7** ních
mají psáno na omšelejch krosnách
jedni z mála, jedni z posled **E** **E6** ních.
Že **E** svět je místo, **E6** kde se lidi **E** sejdou **E6**
E nemusí jim **E6** nikdo vyprávět, **H7**
ke každému ohni se vždy vejdou
pro trampa je malej celej **E** svět. (**Gdim, C, H7, Emi**)

Viděl jsem plát ohně pod ledovcem
z celého světa byl kolem kruh
ať je člověk zvířet nebo lovcem
kolem ohně najde letokruh.
Dálka určí cenu rodnejch stráží
jednou každéj oheň dohoří
léta naplní čas mužnejch zráží
trampský ohně zase zahoří.

®:

Hoboes - Loudavý návraty

C Blíž a blíž mě vezou boty **G** sváteční,
já do krajiny **F** páteční chodím se tiše **C** zouvat
v zatáčkách si nárazníky **G7** klinkají,
na botě přezky **F** cinkají, se mnou se chodí **C** toulat. **Emi**

®: **Dmi** Až se zasta **G** ví vagóny **C** houpavý, **Emi**
Dmi vyplivnou na **G** mez postavy **C** loudavý, **Emi** louda **Dmi** vý. **G**
Já **C** nevím kam bych **F** jel, kdyby soboty **C** nebyly,
C ulicí bych **D** šel a asi bych **G** snil.
C Nikdo se nikdy **E** nedoví proč **F** tulák v trávě **C** spal
G zrovna, když vítr kolem šel a **C** hrál. **G7**

Loudavý jsou podvečerní návraty,
když člověk ví, že za vraty všední den si zas brouká.
Dávno vím, že cesty konec mívají,
kytary smutně zpívají, když daleko vlak houká.

®: Až se zastaví vagóny houpavý,
na perón vyplivnou postavy loudavý, loudavý.
My doufáme asi, že jednou se splete ten pán,
co do kotle hází a má okna dokořán
Veksl nám náhoda přehodí a vlak pojede dál
do krajiny bez dálnic a magistrál.

Hoboes - Mrtvej vlak

Ami Znáš tu trať co jezdit po ní **Dmi** je tak zrovna k zblázně **Ami** ní
v semaforu místo lampy **Dmi** svítěj kosti zkříže **E7** ný
Dmi pták tam zpívat zapoměl a **F** vítr jenom v drátech **E7** zní
Ami jednou za rok touhle tratí **Dmi** zaduní vlak pohřeb **Ami** ní.

Po koleji rezavý tam kde jsou mosty zřícený
bez páky a bez píšťaly kotle dávno studený.
Nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

®: Mrtvej **Dmi** vlak mrtvej vlak neutr **Ami** ží jízdni **Ddim** rád,
dálku **Ami** máš přece **Ddim** rád, tak **E7** nase **Ami** dat
neměj **Dmi** strach, ve skalách zadu **Ami** ní mrtvej **Ddim** vlak.
Chceš mít **Ami** klid? Máš ho **Ddim** mít, **E7** už jede **Ami** vlak.

V životě jsem neměl prachy za to si měl řádnej pech
kamarádi pochcíпали v sakra nízkejch tunelech
že jsi zvoněl sám a že si jenom hobo ubohej
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.

Jednou vlezeš pod vagon a budeš to mít hotový
kam si s tímhle vlakem vodjel nikdo už se nedoví
slunce tady nevychází cesty zpátky nevedou
ďábel veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou
®:

Hoboes - Noc královny Kristýny

Ty, **Emi** co svou věčnou **F#** samotu slzama **Ami** zapí **Emi** jíš,
je málo lásky **F#** na světě a **Ami** žebrat neu **H7** míš.
Ty **C** patříš k těm co **Emi** tuhle noc se **Ami** na pouť se vyda **H7** jí,
je **Emi** jejich noc, těch **F#** lidí, noc, co lásku **Ami** hleda **Emi** jí.

Až večer padne do polí zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas.
Jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává.
Tu noc královna Kristýna svý děti svolává.

®: **D** Zvon už **Emi** volá, **D** sníh lampu **Emi** zhasíná,
z **C** dálky **Emi** volá, krá **Ami** lovna **Emi** Kristý **G** na.
F#, F, Emi, G, F#, F

Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je zvonů volání.
Jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
Směje se tiše tichounce královna Kristýna.

Šla kolem mého domu řada slepejch poutníků,
snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít.
Volá královna Kristýna, já taky musím jít.

®: *jen melodie*

Hoboes - Robinson Black

C Vítejte do města k **Ami** nám,
C barák v něm léta už **Ami** mám,
F pohřební ústav má **C** nejlepší **Ami** flek,
C majitel Robinson **Ami** Black.

Mladej byl, život měl rád,
našli ho u cesty spát,
voči mu zatlačil, k modlitbě klek'
náš milej Robinson Black.

®: Už **F** kladiva tlučou po **C** chod pohřeb **Ami** ní,
už **F** rakev ti stloukaj' a **C** bubny ti **Ami** zní,
F mladej jsi, hochu, byl, **C** kdo by to **Ami** řek',
C potkal tě Robinson **Ami** Black.

Pod brodem hluboká tůň,
smůlu měl, padnul mu kůň,
první pak na břehu cylindr smek'
náhodou Robinson Black.

Na cestu poslední šel,
laso kolem krku měl,
visel u rozcestí, ani necek',
vodříz' ho Robinson Black.

®

Nad pokerem vždycky se smál,
poslední hru nevyhrál,
k ránu, když svítalo, derringer štek',
eso měl Robinson Black.

S vozem jel, kolem byl klid,
najednou pod kola slít',
po zádech pramínek krve mu tek',
našel ho Robinson Black.

®

Dobrou teď radu vám dám:
nechodte do města k nám,
přejde vás navždycky humor i vztek,
až si vás vypůjčí Black.

®

... **C** potkal tě Robinson **Ami6** Black.

Hoboes - Rychlé šípy

Emi Můj život je hned plný nesnází,
A na jaře když duben přichází,
já **C** vracím se do poválečných let,
Emi kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed.
Já **G** žlutý kvítek za klopou si dám
a **Ami** píseň Vontů tiše zabroukám,
do **D** Stínadel se šerem vypravím,
snad **Emi** potkám cestou **H7** Losnu, co já vím.

Dunivá Kateřina burácí
a Širokko má dávno po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rymář a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

To Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhý moh pít.
Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál.

Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.

G Duj, **D** duj **C** , duj, **Emi** fujaro vítězná.

Hoboes - Samota

^E Do tváře čas mi ^{E7} hlubokou brázdu ^A samotou vyrej ^E val,
tělo je ^{H7} rozeschlej prám, když pluješ ^A stále jen sám,
co je ti ^{H7} platný, že jsi kapi ^E tán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

®: ^{E7} A tak vždy ^A zůstaneš ^{H7} sám, ^E nikdo ti nepo ^{C#mi} ví,
jak máš ^A žít, ^{H7} abys byl milo ^E ván,
^{E7} a tak vždy ^A zůstaneš ^{H7} sám, a ^E koláč medo ^{C#mi} vý
za tebe ^A sní ka ^{H7} pitán Korko ^E rán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotou znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

®:

Hoboes - Sedmáct dnů

Emi, Ami, Emi

Jak zavo^{Ami}láš, když ti dávno v hrdle^{Emi} vyschnul hlas,
tvůj krk je připravenej^{H7} na provaz,
kterej se houpá blíž a^{Emi} blíž. *Ami, Emi*

Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul by sis do stínu,
jenom kdyby tu nákej byl.

®: Sedmnáct^{E7} dnů, máš v patách ostrý hochy^{Ami} z patroly,
noc beze^{D7} snů a pravou ruku furt na pisto^G li.
V hrdle máš^{H7} prach a tvůj kůň teď už neví^C kam má jít,
máš asi^{H7} strach, seš ale chlap a despe^{Emi} rád. *Ami, Emi*

Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dupot koní zní,
ubal si cigaretu poslední
než zazní obávané hlas.

Hands up, old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt uroveň,
že v očích ještě ocel máš.

®: Sedmnáct dnů...

®: Kdo prohrát^{E7} zná, i když měl předtím v očích^{Ami} temnej strach
ten právo^{D7} má, aby řek o něm šerif^G byl to chlap,
tak napo^{H7} sled, pohled' na slunce smutným^C úsměvem.
Život je^{H7} boj a tys ho předčasně^{Emi} prohrál. *Ami, Emi*

Hoboes - Song abonenta jihozápadní dráhy

C Už jako holka malá vlakům jsem máváva **Ami** la

D a hádala kdy za les doje **Ami** dou

kam **D** koleje mě jednou zave **G** dou

C Máma se tomu smá **Ami** la,

už vím jak moc se bála

že **D** náuru nemám zvlášť měk **Ami** kou

tak **D** teď jezdím stejnou štre **G** kou

Já v **Dmi** duchu vlaku křídla přidá **Ami** vám

Když **D** vodjíždím tak nikdy nemá **G** vám

®: **Dmi6** Kdoví jestli na mě někdo **E7** čeká

Dmi6 ztracenej na pustým peró **E7** nu

Dmi6 kamarád vlak ze sna tiše **E7** heká

a **F** mně sou těsný dveře vagó **E7** nů.

Dmi6 Můj vlak směrem jihozápad **E7** spěchá

Dmi6 tenhle expres už je posled **E7** ní

Dmi6 jiskra v dlani teplo neza **E7** nechá

Dmi6 a měsíc je na straně poled **E** ní

Ami Jedu za tebou.

Znám vůni prachu u mostů
begónie všech přednostů
i semaforu ostražitý kleště
a průvodčí že přijde v Planý ještě
Vím kde vlak tempo zpomalí
vím kde se s vekslem pozdraví
mý příjezdy i smutný návraty
jsou jak saze u trati navátý
Já v duchu vlaku křídla přidávám
když odjíždím tak nikdy nemávám

®:

Světla co září na trati
majákem jsou mejch závratí
mě rachot kol do snění ponoří
když nad krajinou jiskry zahoří
Čtu ze staničních návěstí
svý štěstí i svý neštěstí
s večerkou parní píšťaly
už mužský všechny kytky rozdali
Já v duchu vlaku křídla přidávám
když odjíždím tak nikdy nemávám

®:

Hoboes - Tak už mi má holka mává

Emi Posledních **D** pár minut **C** zbejvá **Emi** jen
máš teplou **D** dlaň, už se **A** stmí **Emi** vá.
Těžký je **D** říct, že se **C** končí **Emi** den
vlak po **D** slední vagón **A** mí- **C** í- **E** vá.

®: **G** Tak už mi má holka mává,
ve vočích má slzy **F** páli **D** vý.
Ži **Emi** vot jde dál, to se **C** stává, **A7** já to **D7** vím.
G Tak už mi má holka mává,
výpravčí zelenou **F** dá **D** vá.
Tak **Emi** jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed'
tak jed'.

Koleje jsou cejchem loučení
holkám se ve vočích střádá
smutek je šátek osamění
co mužskejm na cestu dává.

®:

Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

®:

Hoboes - Tereza

^GTen ^Cden co vítr ^Dlistí z města ^Gsvál
můj ^Cdžíp se vracel ^Djako by se ^{Emi}bál
že ^Casfaltový ^Dmoře odliv ^Gmá
a ^Cstáj, že svýho ^Dkoně ^{E7}nepozná.

®: ^GŘekni, kolik je na světě kolik je takovejch ^Dměst,
řekni, ^{Ami}kdo by se vracel všude je tisíce ^{Emi}cest.
Tenkrát, ^Gkdyž jsi mi Terezo řekla že ráda mě ^Dmáš
tenkrát ^{Ami}ptal jsem se Terezo kolik mi polibků ^{Emi}dáš,
napos ^Dled, napos ^Gled.

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

®:

Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válej se černý klapky z klavírů.

®:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosmělý město mlčí.

®:

Hoboes - To zatracený vedro

G F F# G F F# G

Já **G** zapomněl už dávno, co **Emi** je to boty zout
a **G** už si ani nemůžu **Emi** vzteky odplivnout
C docela jsem **D** zapomněl, kam **C** jsem **D** chtěl vlastně **G F F# G** jít
C šlapu dál a **D** nezbejvá než **C** klít, než **D** klít, než **G F F# G** klít

Jen v prachu tichý kroky a místo vody prach
ta cesta nikde nekončí já začínám mít strach
že někde tečou řeky už mi zbejvá jenom snít
plavat s hubou dokořán a pít a pít a pít

®: **Emi** Šílený **C** slunce **D7** nad ob **G** zorem **F F# G** divný **C** čáry **D7** malů **G F F# G** je
Emi z trávy se **C** práší, **D7** sůl jak **G** bičem **F F# G** kůži **C** ze zad stahu **H7 F F# G** je
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro, to **Emi** zatracený **C#dim** vedro
|: ta **Ami** zhavá koule **H7** se z mý žízně Amizatraceně **C7 H7 Emi** ra **H7** du **Emi** je :| **H7**

Táhnů vedrem do ticha a nikde ani stín
jsem v tomhle kraji jedinej kdo žije co já vím
sup se snáší pomalu a slyším zvony znít lezu dál
a zbejvá jen umřít, umřít, umřít

®:Šílený slunce nad vobzorem, divný čáry maluje
z trávy se práší sůl jak bičem kůži ze zad stahuje
to zatracený vedro, to zatracený vedro
ten rudej ďábel se z mý žízně zatraceně raduje

To **Emi** zatracený **C#dim** vedro,
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro!

Hoboes - Tunel jménem čas

Těch ^E strašnejch ^{G#mi} vlaků, co ^E se ženou ko ^A lejí tvejch snů,
^{Ami} těch asi už ^E se nezba ^{F7} víš do posle ^{H7} dních dnů,
a ^E hvězdy žha ^{G#mi} vejch uhlí ^E ků ti nikdy ^A nedaj' spát,
tvá ^{Ami} dráha míří ^E k tune ^{F7} lu a tunel, ^E ten má hlad.

Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksť zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Hoboes - Vodjíždím

Ami Zas žloutne **Dmi** zem a **G7** stromy svlíkaj **C** listí
Dmi rána jsou **Ami** kalný a **H7** slunce nezná **E7** stín.
Ami Blíží se **Dmi** den, kdy **G7** nejste si moc **C** jistí
až **Dmi** vlak zahou **Ami** ká, že ne **E7** odjedete s **A** ním. **A/E**

®:Vodjíž **A** díím a za sebou mám babí **D** léto
vodjíž **E** díím a barvy sbírám do o **A** cí.
Vodjíždím a vůbec nevím, k čemu **D** je to
vodjíž **E** díím a nikdo se neoto **A** cí.
Vodjíždím a nemám ani **D** zdání
co je **E** tam, kam supí ten můj **A** vlak
vodjíždím a mám jediný **D** přání
vrátit **E** se zas zpátky jak na jaře **A** pták. **Ami**

Vlak nečeká na slunce zimomřivý
šátek je bílej a holka nezná pláč.
Pár drsnejch slov a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret a je z tebe zase rváč.

®:

Rok chodí sám jak barvy v kalendáři
má noci chladný a sem tam bílej den.
Jak starej strom nosí počasí v tváři
léto je pryč a jaro za rohem.

®:

Hoboes - Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Ami Shejbi hlavu kamaráde tunel před námi,
Dmi veksle tlučou, píšťali řvou, zvonce vyzvání
E v boude dobrej mašinfíra není žádný srab,
Ami i v tom dešti sazí jsem ten **E** nejšťastnější **Ami** chlap,
jé, **E** ze všech chlapů nejšťastnější **Ami** chlap.

Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej Hobo není nikdy sám,
jé, chudej hobo není nikdy sám.

®: / **Ami** **Dmi** :To znám, to dobře znám,
E7 na kolejích nejsem nik **Ami** dy sám.:/

Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
na večer jsem do vagónu zalez jako krab,
i vtom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jé, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Za zádama Frisko, semafor je zelenej,
vlak se žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se občánkové Hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej Hobo není nikdy sám,
jé chudej Hobo není nikdy sám.

®:

Videl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
zamávala, usmála se, z vagónu jsem spad,
jářku helou, sklopí oči, udelá to klap,
i vtom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jé, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když s komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jé chudej hobo není nikdy sám.

®:

Hoboes - Zvláštní znamení touha

Ami Zase vidím za soumraku **Dmi7** na pozadí šedých mraků

E7 mlčenlivý zástup kama **Ami** rádu,

siluety hor a stromů, **Dmi7** starých opuštěných lomů

G blíží se s duněním vodu **C** padů.

A Táhnou krajinou strží a **Dmi** tůní,

G muži z Shakespearových sonetů, **C**

Ami postavy divných tvarů a **Dmi6** vůní,

Ami přízraky černých **E7** venek bare **Ami** tů.

®: **C** Zvláštní znamení **Emi** touha, **Ami** loukám prostřené **E** stůl,

F dálka ruku ti **Dmi** podá, chleba a **A** sůl

C Zvláštní znamení **Emi** touha, v **Ami** nohách tisíce **E** mil,

F obzor kdo v očích **Dmi** nemá, nic nepocho **A** pil.

Do šedivých dnů a roků duní rytmus těžkých kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny,
přízraky červených baretů.

®: Zvláštní znamení woodcraft...